

at fjerne et Dyr fra sin Eiendom, som det hedder: „paa hvilken Maade har bedst veed og kan“, kommer til at dræbe det. Saa skal der gaa frem efter de i §§ 5—6 givne Regler. Det være nu med Hensyn hertil iøvrigt sagt i Forbigaaende, at den Fordel, som Eieren kan have af det dræbte Dyr, naar Bestemmelserne i § 5 først skulle komme til Anvendelse, ikke vil blive stor, i det Mindste i Hundedagene. Thi først, naar næsten 24 Timer ere gaaede, behøver Dptageren at gjøre sin Anmeldelse til Sognefogden — eller i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne til Politiet — og saa skal denne foranstalte Dptagelsen bekjendtgjort; men imidlertid vil Dyret jo sædvanlig være forraadnet og uden Værdi. Dog dette skal jeg lade ligge. Men hvorledes skal man forholde sig med Hensyn til de Dyr, som blive dræbte i Genhold til Bestemmelsen i sidste Stykke? Derom mangler der en Forskrift. Har den, der skyder Høns og Duer, Lov at beholde dem? Og, hvis det nu er Kalkuner, som jo ogsaa ere Høns, er det da tilladt at beholde dem? Dette kan ikke sees, og det er atter en meget uheldig Uklarhed.

Maaske maa jeg knytte endnu et Par Bemærkninger til § 8, hvortil jeg ogsaa nærmest finder Anledning af Hensyn til Jagtloven. Det hedder i den 1ste Linte af § 8, at „Enhver, som uden Nødvendighed eller dertil ehvervet Hjemmel, færdes“ osv. Herved vil jeg nu først i Forbigaaende bemærke, at det ingenlunde er mig klart, hvad der her skal forstaaes ved: „uden Nødvendighed“. Hvad er det for unødvendige Tilfælde, som der her sigtes til. Jeg kan ikke ret orientere mig i, hvad der hermed har været ment. Men Paragrafen bestemmer jo dernæst en Bøde for at gaa ind paa en anden Mand's Eiendom af 24 β. til 1 Rd., ligesom dette derhos efter Udvalgets Skjøn bør være Gjenstand for offentlig Paataale. (Modsigelse). Saa, jeg ser dog ikke rettere end, at det er saaledes efter Vædringsforslaget under Nr. 19, men, da det møder Modsigelse, skal jeg lade det staa hen. Men der opstaar i alt Fald her det Spørgsmaal, om Bøden efter § 8 for at gaa ind paa anden Mand's Jord skal staa ved Siden af den Bøde, som

er fastsat i Jagtlovens § 16, hvor der jo bestemmes en Bøde, naar man gaar ind med Bøsse eller har Jagthund med sig paa anden Mand's Grund, fordi dette anses som et Attentat paa Jagt. Skal nu, som sagt, den her i § 8 nævnte Bøde staa ved Siden af den anden, efter Jagtloven, saa at Vedkommende straffes paa begge Maader eller ikke? Det er mig ikke klart, hvad der er Meningen i saa Henseende.

Det er disse forskjellige Punkter, som jeg har villet henlede Opmærksomheden paa.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot fremhæve til, hvad den høitærede Minister allerede har anført imod Vedtagelsen af Udvalgets Forslag under Nr. 6 i dens Helhed, at, dersom Udvalgets Forslags sidste Del vedtages, saa vil der komme en Uoverensstemmelse tilstede mellem Begyndelsen og Slutningen af det andet Stykke i § 7, idet dette Stykke i Begyndelsen anføres som en nødvendig Betingelse for, at man skal kunne dræbe visse Dyr, at man ikke kender deres Eier, men Slutningen af Stykket derimod fastsætter en Forpligtelse for den, der saaledes dræber disse Dyr, til at tilbagelevere dem til Eieren. Naar man ikke kender Eieren, kan man jo ikke tilbagelevere Dyrene; og, kender man Eieren, saa har man ikke Lov til at dræbe Dyret. Den ærede Ordfører har vel privat henledt min Opmærksomhed paa, at det jo f. Ex. var tænkeligt, at den Paagjældende senere fik at vide, hvem Eieren var, men, naar dette forudsættes, saa burde der i Slutningen af andet Stykke til Ordene: „dog at Underretning til Dyrets Eier skal gives uopholdelig“ være føjet: „naar samme senere udfindes“, thi saa bliver det først rigtigt. Det var blot dette, som jeg vilde henlede Opmærksomheden paa.

Ordføreren: Jeg tror dog ikke, at Meningen af det Udtryk i det sidste Punktum af det andet Stykke af § 7: „at Underretning til Dyrets Eier skal gives uopholdelig“ kan misforstaaes, skjøndt der efter Vædringsforslaget under Nr. 6 ønskes tilføjet i Begyndelsen af dette Stykke, at de omhandlede Dyr tilhøre en Eier, som Jordbrugeren ikke kender. Det